

U s n e s e n í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: LEASING – STAR spol. s r.o.**, IČ 41324536, se sídlem Nákladní 1060, Teplice, zastoupeného JUDr. Miroslavem Rouskem, advokátem se sídlem Štúrova 11, Teplice, proti **žalovanému: Finanční ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Velká Hradební 61, Ústí nad Labem, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2008, č.j. 13898/08-1300-505196,

t a k t o :

- I. Řízení se **zastavuje**.
- II. Žalobci se **vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 2 000,- Kč. Částka 2 000,- Kč bude žalobci vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný je povinen **zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení** v částce **7 200,- Kč** a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2008, č.j. 13898/08-1300-505196, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu v Teplicích ze dne 17.7.2008, č.j. 122572/08/21091301892, kterým byla žalobci dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2004 ve výši 139 072,- Kč, č.j. 122576/08/21091301892, kterým byla žalobci dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2004 ve výši 237 241,- Kč, a č.j. 122582/08/21091301892, kterým byla žalobci dodatečně doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2004 ve výši 472 353,- Kč. Zároveň se domáhal zrušení i výše uvedených dodatečných platebních výměrů. Současně se žalobce podanou žalobou domáhal, aby soud uložil Finančnímu úřadu v Teplicích, aby do 7 dnů od zrušení výše uvedených dodatečných platebních výměrů vrátil na účet žalobce částku 848 666,- Kč nezákonně doměřené daně a částku 918 056,- Kč nezákonně stanoveného daňového penále z prodlení včetně úroku z prodlení.

Zdejší soud obdržel dne 6.12.2011 oznámení žalovaného o záměru uspokojit žalobce vydáním nového rozhodnutí. Za tímto účelem žalovaný vydal rozhodnutí ze dne 2.3.2012, č.j. 2506/12-1300-505196, kterým postupem dle přechodného ustanovení § 264 odst. 1 a 2 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“), podle ustanovení § 124 odst. 1 daňového řádu, rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2008, č.j. 13898/08-1300-505196, a dodatečné platební výměry Finančního úřadu v Teplicích ze dne 17.7.2008, č.j. 122572/08/21091301892, č.j. 122576/08/21091301892 a č.j. 122582/08/21091301892, zrušil.

K dotazu soudu, zda byl žalobce rozhodnutím žalovaného ze dne 2.3.2012, č.j. 2506/12-1300-505196, plně uspokojen, zástupce žalobce v přípisu doručeném soudu dne 24.4.2012 uvedl, že byl uspokojen co se týče zrušení žalobou napadených rozhodnutí, ovšem v žalobě požadované finanční prostředky doposud neobdržel.

Na tomto místě musí soud konstatovat, že v rámci žaloby ve správním soudnictví směřující proti rozhodnutí správního orgánu je možné se v souladu s ustanoveními soudního řádu správního domáhat pouze zrušení žalobou napadeného rozhodnutí případně i zrušení prvoinstančního rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, ovšem s ohledem na kogentní dikci ust. § 4 v návaznosti na ust. § 65 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), nelze se úspěšně domáhat výroku, kterým by bylo správnímu orgánu uloženo vyplacení žalobcem požadované finanční hotovosti. Z vyjádření právního zástupce žalobce tedy jednoznačně vyplývá, že v rozsahu, v jakém mohl být žalobce úspěšný se svou žalobou v rámci řízení před soudem, byl rozhodnutím žalovaného ze dne 2.3.2012, č.j. 2506/12-1300-505196, plně uspokojen. Proto soud podle § 62 odst. 4 věty první a § 47 písm. b) s.ř.s., řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.11.2008, č.j. 13898/08-1300-505196, zastavil.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ust. § 10 odst. 3 věty první zák. č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění platném do 1. 9. 2011, rozhodl o vrácení soudního poplatku v plném rozsahu ve výši 2 000,- Kč, neboť dle přechodných ustanovení zák. č. 218/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, za řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se vybírají poplatky podle dosavadních právních předpisů. Dané řízení bylo zahájeno dne 24.8.2011, tedy před účinností uvedené novely. Proto soud nepřistoupil ke krácení soudního poplatku v případě zastavení řízení před prvním jednáním ve věci.

Bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel podle § 60 odst. 3 věty druhé s.ř.s. proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Z tohoto důvodu soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení náhradu nákladů řízení o žalobě ve výši 7 200,- Kč, která se skládá z částky 6 300,- Kč za tři úkony právní služby po 2 100,- Kč poskytnuté zástupcem JUDr. Miroslavem Rouskem [převzetí věci, podání žaloby a prohlášení o uspokojení žalobce dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradních advokátů za poskytování právních služeb, ve znění zák. č. 276/2006 Sb.] a z částky 900,- Kč za s tím související tři režijní paušály po 300,- Kč. Soud nemohl přiznat právnímu zástupci žalobce odměnu dle vyhlášky č. 484/2000 Sb., jak právní zástupce požadoval, neboť dle § 35 odst. 2 s.ř.s. se pro určení odměny

právního zástupce v řízení v rámci správního soudnictví užije zvláštní předpis, jímž jsou stanoveny odměny a náhrady advokátům za poskytování právních služeb. Tímto zvláštním předpisem je vyhláška č. 176/1996 Sb.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 17. září 2012

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová

